

Dan Bogdan FEDEREAC**P****o****e****z****i****i****geneză**

născut
acum ce mai aud?
singurătatea...

singurătate între indivizi

am început să disting toate vocile
din jur
înțelegând rămân pe lângă
un singur glas
devine țipăt
îl ignor
și întreb vocile,
aștept nu înțeleg
un răspuns care nu vine
cu orient express – fericirea

R. Federeac / 2009

autumnală

Tu nu ai văzut că în urmă
pe pământ
în locul binecuvîntat
de lacrimile tale
au crescut flori
și n-ai știut că visele
toate
au prins contur
și au pornit într-un periplu nesfîrșit
în jurul lumii
și toate ăstea de la un suspin suav
și vre-o două lacrimi
vărsate din preaplinul sufletului

***

jurnalul îl citesc
prin prisma altor ochi,
nu-mi recunosc gândurile
când mă privesc în oglindă
nu văd decât o umbră
și aceea străină, pribeagă,
mișcându-se haotic prin oglindă
rătăcind ca într-un labirint.
să fie? nu-s eu ăla,
cu siguranță e altc(in)eva,
eva, da, ăsta era răspunsul

